

SOŠ POĽNOHOSPODÁRSTVA A SLUŽIEB NA VIDIEKU

AVIS₃

„Zážitok, ktorý si naplno užiješ, sa nikdy nezopakuje.“
Agatha Christie

Obsah

Editoriál

Téma na dnes

Opýtali sme sa...

Moje hobby

Stretni svet

Z ríše rastlín

Tvorivá dielňa

Music

Kynologické okienko

Obnovujeme tradície

Zo života našej školy

Editoriál

Milí čitatelia,

čas beží ako voda a zas tu máme obdobie prebúdzania sa všetkého živého – jar. Príroda ako mocná čarodejka necháva pučať stromy, rozkvitnúť kvety a v nás prebúdzá novú energiu.

Slniečko nám „dobíja baterky“ a tak sa s chuťou púšťame do jarných úprav záhrady, behania so psíkom, či pilného učenia sa na maturity. Jarné obdobie tiež priam láka obuť si túlavé turistické topánky a vybrať sa objaviť kúsok našej krásnej krajiny.

Nech už v tomto sviežom čase robíte čokoľvek, prajeme Vám veľa pozitívnych myšlienok a nadšenia. Pretože s nadšením sa dajú dokázať veľké veci.

Veronika

Téma na dnes

Veľká noc

Veľká noc patrí jednoznačne k najvýznamnejším a najstarším sviatkom kresťanov.

Veľkonočný týždeň, sa začína **Kvetnou nedeľou** – slávnostný príchod Ježiša Krista do Jeruzalema. Názov je odvodený od kvetov – palmových ratolestí, ktorými ho ľud vítal. Na Slovensku majú podobu vrbových prútikov – bahniatok. V kostoloch sa posväcujú, čím naberajú moc ochrániť dom a obyvateľov pred pohromami.

Zelený štvrtok – spomienka na ustanovenie sviatosti oltárnej i sviatosti kňazstva, pamiatka poslednej večere Ježiša so svojimi učeníkmi. Zelený sa nazýva údajne podľa sviežej zelene Getsemanskej záhrady, kde došlo ku zatknutiu Ježiša Krista. Podľa tradície sa v tento deň majú jesť jedlá zelenej farby, aby sa ľudia po celý rok tešili dobrému zdraviu.

Veľký piatok – spomienka na utrpenie, ukrižovanie a smrť Ježiša. Neslúži sa svätá omša ale spievajú a čítajú sa pašie, v kostole nehrá organ, zvony sú zviazané a oltáre sú bez obrusov. Celý deň sa dodržiava prísny pôst na zachovanie smútku.

Biela sobota – zmŕtvychvstanie. Podľa tradície by sa mal pôst udržiavať až do slávnostného zaspievania Aleluja, ktorá sa spieva za sprievodu všetkých zvonov, ktoré znova radostne hrajú na oslavu Ježišovho zmŕtvychvstania. Svätá omša začína po zotmení a pred kostolom pri zapálenom ohni. Názov je znakom začínania nového svetla.

Veľkonočná nedeľa – radostný sviatok zmŕtvychvstania. Najstarší a najväčší sviatok liturgického roka. Je slávená vždy v prvú jarnú nedeľu po splne mesiaca. To, že sviatok bude presne vtedy, nariadil (**TAJNIČKA v rubrike Tvorivá dielňa**) v roku 325.

Veľkonočný pondelok – šibačka a oblievačka. Z hľadiska ľudovej tradície je významným dňom veľkonočných sviatkov. Dievčatá túžili po čo najvyššom počte šibačov a oblievačov, pretože verili, že potom budú svieže, zdravé a opeknejú.

Veľkonočné symboly

- baránok, kuriatka
- vajíčka / kraslice
- zajačik
- korbáč so stuhami
- rôzne kvety

Magické čaro kraslíc

Jedným zo symbolov veľkonočných sviatkov sú kraslice. Ich tradícia je veľmi stará, oveľa staršia, ako sa domnievame.

Najstaršie kraslice sa našli v Taliansku. Sú z doby 5. a 6. storočia p. n. l. Boli to pštrosie vajcia maľované rhodoskými, cyperskými a iónskymi motívmi. U nás sa stretávame so slovom *kraslica* už v 14. storočí. Pretože život vzniká z vajčka, človek ho obdaril veľkou mocou, ba prisúdil mu magickú silu. Maľovanie a kreslenie vajec bolo v zhode so všeobecným úsilím zvýšiť vlastnosti, ktoré má vajce samo osebe. Preto sa maľovalo farbami života: zelenou, červenou a predovšetkým žltou.

Vajce malo významnú úlohu aj v rodinných obradoch. Donedávna sa u nás miestami zachoval zvyk dávať dieťaťu do prvého kúpeľa vajce, aby bolo zdravé. Kraslice dávali aj do rúk dieťaťa, ktoré zomrelo vo veľkonočnom týždni. Niekde zase krstné mamy obdarovávali deti pri narodeninách kraslicami. V Kolči pri Košiciach – medzi gréckymi katolíkmi chystali neveste, prichádzajúcej zo sobáša (pri vstupe do ženíchovho domu) vedro a vajce.

Nemožno nespomenúť i funkciu vajcia pri ochrane príbytkov. Svedčí o tom aj starý slovanský zvyk, zavesiť cez veľkonočné sviatky vyfúkané vajčka nad stôl alebo do stredu izby. Mali tak zabrániť pôsobeniu nečistej moci.

Ďalším poslaním kraslíc bolo nadviazanie kontaktu medzi dievčatami a chlapcami. Všeobecne bol rozšírený zvyk, že dievčatá obdarovávali kraslicami mládencov, ktorí ich potom vykrúcali v tanci. U nás sa kraslice dávali výlučne ako odmena za šibanie a polievanie vo Veľkonočný pondelok.

Dnes zostala krasliciam väčšinou už len funkcia estetická. Pre súčasné generácie symbolizujú krásu, ktorá je výsledkom pôsobenia dávnych tradícií, ako i estetického a výtvarného cítenia. Symbolizujú aj jeden z najkrajších pozdravom jari.

Janka B.

Opýtali sme sa...

... pani učiteľky Ing. Kataríny Podolákovéj

Od začiatku školského roka máme na našej škole nový študijný odbor – potravinárstvo. Odborné predmety, ako aj triednictvo našich potravinárov má „pod palcom“ nová sympatická pani učiteľka Ing. Katka Podoláková. Položili sme jej pár otázok.

- 1. O akom povolání ste snívali v detstve? Kedy vo Vás skrsla myšlienka stať sa učiteľkou?**

Ako každé dieťa, aj ja som snívala o rôznych povolaniach, ktoré sa postupne vekom menili. Od kaderníčky, cez veterinárku až po učiteľku. Učiteľstvo ma tak nejako lákalo vždy.

- 2. Kde ste študovali a ako si spomínate na Vaše študentské časy?**

Gymnázium som študovala v Kysuckom Novom Meste a VŠ v Bratislave. Študentské časy sú nezabudnuteľné, do istej miery bezstarostné a spomínam na nich vždy rada a s úsmevom.

- 3. Prečo práve potravinárstvo?**

Na fakulte sme mali množstvo odborov, takých zložitých v tej dobe pre mňa, a potravinárstvo mi bolo blízke, chcela som poznať všetko o potravinách, aké majú zloženie, ako sa to vyrába.....

- 4. Prezradili by ste nám Vašu najlepšiu a naopak aj najhoršiu spomienku počas Vášho štúdia?**

Je to už dosť dávno, nepamätám si konkrétne, že najhoršia a najlepšia. Určite ich bolo veľa.

- 5. V čom Vás zaujala naša škola?**

Počtom študentov, množstvom ponúkaných zaujímavých študijných odborov.

- 6. Aký máte názor na našich študentov? Čo by ste im chceli odkázať?**

Sú to normálni, zdraví, mladí ľudia. Aby mali odvahu a zdravé sebavedomie.

- 7. Čo rada robíte vo svojom voľnom čase?**

Mám rada turistiku, cyklistiku, lyžovanie, skialp, uprednostňujem byť na čerstvom vzduchu ☺.

- 8. Je niečo také, čo by sme o Vás nikdy nepovedali?**

Netuším, asi nie.

9. Aké sú Vaše plány do budúcnosti?

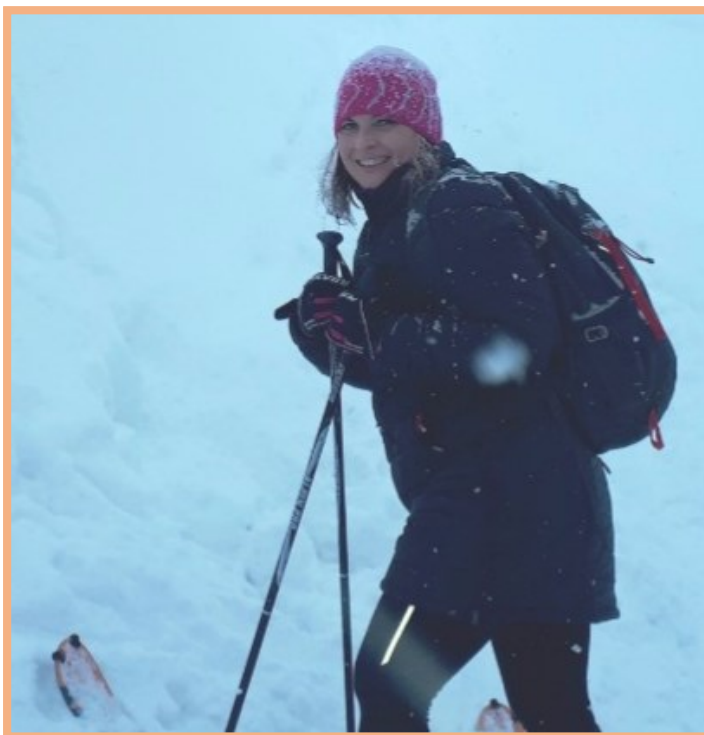
Nemám vo zvyku robiť veľké plány, teším sa z toho, čo bude a ako to bude.

10. Vaše životné motto?

„Nič nie je v živote také potrebné ako priateľstvo.“

11.

- obľúbené jedlo - cestoviny na hocijaký spôsob
- obľúbený nápoj – voda s citrónom
- obľúbené ročné obdobie - zima
- obľúbené miesto, krajina - Taliansko
- obľúbená farba - ružová
- obľúbený film – S tebou ma baví svet
- obľúbená kniha – Malý princ
- obľúbený interpret, skupina – U2

Za rozhovor ďakuje Veronika

Moje hobby

Volám sa Ján Buranda. Pochádzam z obce Štiavnik. Študujem na Strednej odbornej škole poľnohospodárstva a služieb na vidieku, odbor: Veterinárne zdravotníctvo a hygiena. Som žiakom 3. ročníka. V krátkosti by som Vám chcel niečo o sebe napísať. Od narodenia žijem na vidieku a po celý môj život ma sprevádzajú zvieratá a práca spojená s nimi. Už moji predkovia zakladali hospodárstvo, takže je mojou povinnosťou v tom pokračovať. A toto je jeden z dôvodov, prečo som sa rozhodol ísť študovať veterinu. Chcem sa celý život venovať zvieratám a pomáhať im.

Môj voľný čas a mimoškolské aktivity:

Vo svojom voľnom čase sa venujem mnohým veciam, takže ho mám vždy vyplnený. Venujem sa hre na hudobných nástrojoch. Je to jeden z najlepších spôsobov ako úplne vypustiť myseľ, zbaviť sa aspoň na chvíľku všetkých problémov a vstúpiť do svojho vlastného sveta plného radosti. S hudobnými nástrojmi taktiež úzko súvisí skladanie piesní a básní, čo je jedna z mojich najobľúbenejších činností. Dokážem sa úplne ponoriť do slov, ktoré píšem. Väčšinou píšem, keď pociťujem strach alebo smútok. Ale samozrejme, že píšem, aj keď som šťastný. Moje piesne a básne sú pre mňa veľmi dôležité a ku všetkým mám silný citový vzťah.

Mojím ďalším obľúbeným spôsobom ako uniknúť realite a trochu sa odreagovať, je jednoznačne turistika. Mám prechodených mnoho kopcov a dlhých ciest. No iróniou je, že naše najväčšie kopce, Vysoké Tatry, som ešte nikdy nenavštívil a nepreskúmal tak, ako moje ostatné turistické destinácie. Určite tam raz pôjdem a splním si sen, ktorým je turistická obchádzka okolo celých Tatier.

Mojou vášňou a taktiež rodinným hobby je práve rybárstvo, ku ktorému som bol vedený a učení už od malička. Samozrejme, že nie vždy si rybu odnesiem domov. Práve naopak. Ako študent veteriny som taktiež zástancom toho, že ryby by sa mali hneď aj vypustiť. A tak to robím aj ja. Veľmi rád si chodím zachytať na odľahlé miesta, s ľuďmi, ktorých mám rád. Napríklad moja rodina, priateľka a kamaráti. Mojm obľúbeným citátom k rybárstvu je: „Čas strávený na rybách sa do kolobehu života neráta.“

Poľovníctvo je ďalšou aktivitou v mojom voľnom čase. Nevenujem sa mu tak intenzívne ako rybárstvu, ale keď už sa naskytne možnosť ísť do hôry a poľovať, hneď sa jej chopím. Najlepšou časťou poľovania je práve jelenia ruja. Milujem, keď môžem počúvať ručanie jeleňov. Je to moje obľúbené zviera a vždy využijem možnosť ich vábenia.

Mojou každodennou a obľúbenou činnosťou je bylinkárstvo. V našom dome mám vyhradenú miestnosť iba pre bylinky. Upokojuje ma nielen ich zber, ale aj ich vôňa, ktorá sa rozlieha po celej miestnosti. Varím si z nich čaje, robím mastičky, ktoré pomáhajú nielen mne, ale aj ostatným. A to ma veľmi teší.

S mojím otcom sa veľmi rád venujem stolárstvu. Samozrejme, že on to má vyštudované. Vždy mu rád pomôžem s výrobou akéhokoľvek výrobku z dreva. Taktiež sa do našej stolárskej dielne, ktorú máme na dvore, rád zatvorím sám a vytváram rôzne skvosty, ktoré niekedy vôbec nie sú zlé.

Cyklistika je, myslím si, úplne bežná vec, ktorú opisovať netreba, pretože k tomuto športu má vzťah takmer každý človek.

No a na záver je tu hasičstvo. Vždy veľmi rád pomôžem ľuďom, ktorí to potrebujú. Taktiež, keď treba pomôcť uhasiť oheň v lese, neváham a idem pomôcť. Ale taktiež sa ako dobrovoľný hasič zúčastňujem počas letnej sezóny rôznych hasičských súťaží, kde sme sa nie raz umiestili s mojim tímom zo Štiavnika. Myslím si, že aktivít v mojom voľnom čase mám mnoho, takže nemám čas sa nudiť.

Osobné úspechy:

Možno sa pýtate, prečo práve ja mám niečo o sebe napísať do školského časopisu. Sám úprimne neviem. Asi som si to zaslúžil tým, že úspešne reprezentujem školu. Chcem byť iný, chcem si niečo dokázať. Nie svetu, ale hlavne sebe. Držím sa hesla, že keď chcem, tak niečo dokážem. Preto som sa rozhodol urobiť si stredoškolskú odbornú činnosť a vďaka tomu som získal veľa vedomostí a skúseností. Za to ďakujem MVDr. Magdaléne Barnišinovej PhD., MVDr. Barbore Martákovéj a mnohým ďalším ľuďom.

Na začiatku som váhal, či vôbec SOČ odovzdám, ale pani Mgr. Višňovská verila, že to stihnem a bude to dobrá práca. Tak som odovzdal svoju prácu a tu to celé začalo. Vyhrál som školské kolo vo svojom odbore, vyhrál som taktiež okresné kolo a postúpil som na krajské kolo. Medzitým som bol svoju prácu obhajovať v Českom Těšine, kde som získal 1. miesto a pozvánku na medzinárodnú súťaž MESS 2019. Toto všetko som dokázal vďaka ľuďom okolo mňa. Preto chcem všetkým vám pripomenúť, že je dobré mať okolo seba skvelých ľudí a vážiť si ich.

Mojím ďalším úspechom je 1. miesto na školskom kole NAJ Agro, z ktorého som postúpil do semifinále, kde okrem mňa bolo ďalších 19 konkurentov. Do finále postúpili iba 10-ti, z toho jeden z nich som bol aj ja, ale tentokrát bez úspechu. Pre mňa bol osobný úspech, že sa mi vôbec podarilo dostať sa tak ďaleko. Keby mám opísať svoje pocity, tak Vám poviem, že napätie by sa dalo krájať. Postupom času zo mňa však stres opadol a nebál som sa vystupovať pred ľuďmi. Je to obrovská skúsenosť a odporúčam to skúsiť každému.

V škole si ma veľa ľudí zapamätalo vďaka imatrikuláciám, ktoré som organizoval ako člen žiackej školskej rady. V rámci programu som mal kostým ženy a rozpútal som módnú prehliadku. Mám pred sebou ešte pár súťaží, v ktorých chcem naďalej hrdo reprezentovať našu školu.

Ján Buranda, 3. L

Stretni svet

Banská Štiavnica – strieborná pani pod Sitnom

Chladné februárové ráno nás privítalo trpkým mrazom zachádzajúc až do kosti. Odradilo nás to? Nie! My, cestovatelia, sa nedáme odradiť ani chladným počasím. Naskočili sme do autobusu a náš cieľ bol v dohľadne. Vydali sme sa smerom na stredné Slovensko do jedného z troch baníckych miest, do striebornej Banskej Štiavnice.

Pred príchodom do mesta neoblomné slnko roztrhlo mraky a rozžiarilo teplými lúčmi Štiavnicu v jej plnej kráse. Okamžite sme na mráz zabudli a užívali sme si teplé lúče slnka. Ako prvá zastávka nášho výletu bola návšteva štôlne Bartolomej. Pred vstupom sme dostali oblečenie, ochraňujúce nás pred špinou a vodou a prilbu ako každý správny baník. Rozsvietili sme naše lampy a vstúpili sme do podzemného sveta. Pán sprievodca bol veľmi milý, skúsený a rozprával o bani veľmi zanebavené, čo nás presvedčilo, že svoju prácu naozaj miluje. Po hodinovej prehliadke 50 metrov pod zemou sa nám znova naskytl pohľad denného svetla. Po skončení prehliadky sme sa rozlúčili s pánom sprievodcom, poďakovali sme mu za jeho čas a ochotu a presunuli sme sa do centra mesta, kde nás už čakal pán sprievodca, odborník na mesto Štiavnica.

Pán sprievodca bol starší pán, ktorý nepochybne vedel o Banskej Štiavnici každé zrnko informácie. Hodinu a pol sme sa prechádzali popri najväčších skvostoch mesta a obdivovali ich. Po prehliadke mesta sme mali čas navštíviť stravovacie zariadenia v meste. Bolo jedinečné pozorovať rôznorodosť kaviarní či reštaurácií v tak malom meste. Avšak plného zaujímavostí. Predposledná zastávka po vynikajúcom obede bola návšteva domu Maríny Pišlovej, takzvané Epicentrum lásky. Na úvod sme mali možnosť si pozrieť krátky film spojený s anketou, ktorá bola zameraná na zistenie definície lásky. Následne sme si prezreli celý dom milej Andreja Braxatorisa. Animácie v tomto dome nám rozrozprávali celý príbeh o odopretej láske slávneho spisovateľa a jeho milej. Na konci prehliadky sme mali menší kvíz, ktorý bol zameraný na informácie o Maríne či Andrejovi.

Po odchode z tohto domu plného lásky sme sa presunuli na dominantnú kalváriu Banskej Štiavnice. Výstup bol nenáročný. Ako jedna z mála kalvárií na Slovensku má spomínaná kalvária až 17 zastavení. Výhľad z vrchu na mesto nám poskytol pomyselnú čerešničku za naším dňom plného poznávania. Touto cestou by som sa veľmi rada poďakovala v mene tried: I.T, II.T a II.V pani profesorke Latkovej, že zorganizovala tento výlet a vďaka nej sme bohatší o hromadu nových informácií, skúseností a zážitkov.

Čo dodať na záver? Kto nenavštívil Banskú Štiavnicu o veľa zážitkov prišiel. Vrelo odporúčame.

Kolektív II. V

Domica, Rožňava, Betliar

Nový mesiac začal a v nás sa prebudila chuť spoznať neprebádané miesta. Chuť objavovať nové miesta nás prinútila v stredu 03.04. 2019 vstať nad pomery veľmi skoro. V skorých ranných hodinách sme naskočili do autobusu a náš cieľ bol jasný, jaskyňa Domica. Táto jaskyňa síce nie je najväčšia, avšak tiež ma svoj prívlastok „naj“ a to hlavne kvôli svojej návštevnosti. Je to jedna z najviac navštevovaných jaskýň na Slovensku a tým pádom náš dôvod navštíviť túto jaskyňu bol jasný.

Po dlhých troch hodinách cesty, popri ktorej žiačky II.V triedy sprevádzali, sme dorazili k nášmu prvému cieľu dnešného dňa. Samotná návšteva jaskyne netrvala dlho, avšak obohatení sme sa z nej dostali nadmieru. Mrzelo nás, že sme sa nemohli previesť na známych „gondolách“ z dôvodu nedostatku vody, a to nás prinútilo rozhodnúť sa, že toto nebola rozhodne posledná návšteva tejto jaskyne.

Druhý cieľ nášho zájazdu bola návšteva zážitkového centra Sentinel v meste Rožňava. Spomínané centrum je komplexné múzeum baníctva, hutníctva a taktiež ako jediní na Slovensku majú zachované vozidlá z výroby dopravných prostriedkov značky Škoda Sentinel. Takúto unikátnu raritu sme si nemohli predsa nechať ujsť. Pán sprievodca bol veľmi milý a svojimi vedomosťami nás oboznámil dopodrobna. Po odchode z centra sme mali priestor spoznať mesto Rožňava a naobedovať sa.

Po výbornom obede sme vedeli, že náš deň sa pomaly chýli ku koncu, a tak sme si dopriali poslednú zástavku v bezkonkurenčnom kaštieli Betliar. Môj osobný prvý pocit z exteriéru kaštieľa nebol tak úchvatný ako na pohľad iných kaštieľov. Avšak na tento pocit som zabudla v okamihu otvorenia dverí do samotného kaštieľa. Popravde, ťažko mi je opísať pocity na samotnú krásu, ktorú tento kaštieľ ukrýva. Doslova mi tento kaštieľ vyrazil dych. Tá historická, duchovná hodnota, v ktorej dýcha tento kaštieľ je nie len neopísateľná, ale aj nedocenená. Možno som vám o kaštieli nepovedala konkrétne informácie, avšak vrelo vám ho odporúčam a rozhodne už teraz viem, že ostanete v nemom úžase ako každý jeden zo stotisícich návštevníkov ročne, ktorí navštívili tento historický klenot.

Kolektív II. V

Z ríše rastlín

Ani február nesklame!

Nastal posledný zimný mesiac - február. Záhrady nám stále odpočívajú pod bielou perinou. No aj Február nás dokáže prekvapiť, či už v záhradke kvetmi, ktoré nám oznamujú, že jar je už skoro tu alebo kvetmi v interiéri, na ktoré nám v týchto chladných dňoch hrejú dušu, keď na sa na ne pozrieme. Poďme si niektoré z nich predstaviť.

Zornica - pýcha okna

Zornica (Hippeastrum), ľudovo nazývaná aj "Jozefovská ľalia", neodmysliteľne patrí k týmto zimným mesiacom. Jej veľké kvety sú veľkou pýchou okna. Nájdeme ich v rôznych farbách, od jednofarebných, po melírované, prázdné ba aj plnokveté. Z cibule vyrastá 1 stonka (niekedy aj 2 - 3), ktorá nesie 4, zriedka 5 - 6 kvetov.

Jar je skoro tu

Na miestach v záhrade, kde sa nám už sneh roztopil, začíname vidieť prvé príznaky toho, že príroda sa začína prebúdzajú. Od začiatku februára ako prvý kvet nám kvitne v záhrade trvalka s názvom Čemerica (Helleborus). Kvet pripomína veternicu. Obchodné reťazce nám ponúkajú veľké škály farieb a typov kvetov. Ďalšie známe sú naše nežné cibulovinové krásy - Snežienky (Galanthus nivalis). Spolu so snežienkami začína vykvítať aj Tavoľín (Eranthis).

Jozef Hrabovský, 4.AZ

Štvrtácka dilema

Dni ťažké k nám už letia,
v kalendári svieti strana tretia.
V polke marca je ten dátum,
kedy učenia vyprší ultimátum.

Vedomosti plná hlava,
učiteľka pokyny rozdáva.
Na papieri názov veľkým písmom,
prezrádza, že sme pri stole maturitnom.

Testy píšeme, klížeme perom,
mnohým je 34 percent cieľom.
Na záver len pár strán slohu
a vyprodukovať myšlienku strohú.

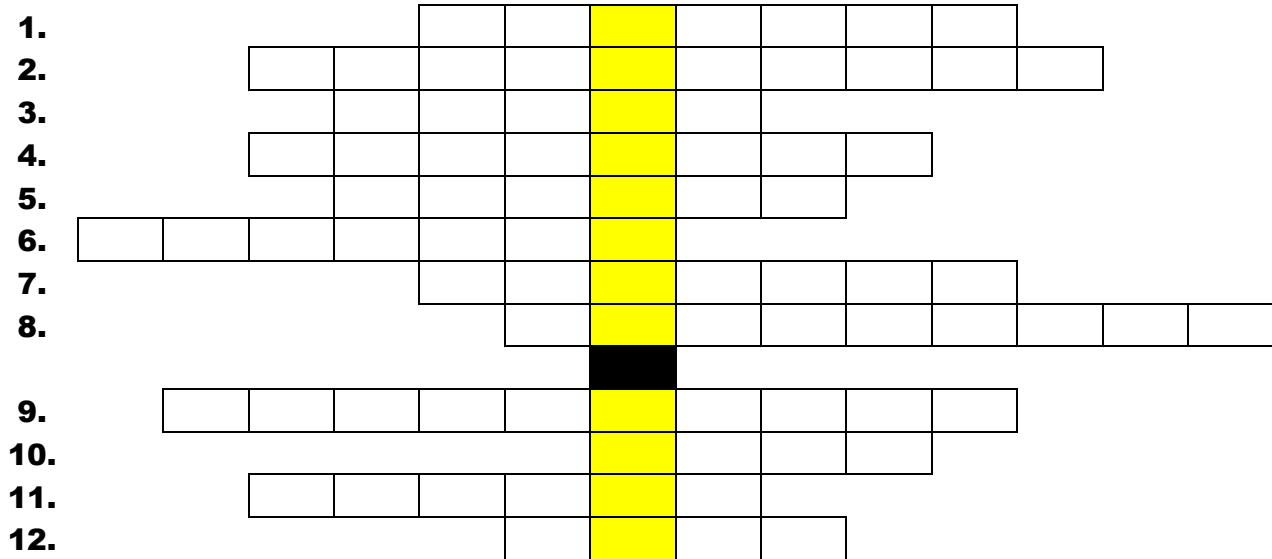
Iba týmto to však nekončí,
v máji nám opäť tlak vyskočí.
Počkajú tam ďalšie strasti,
písomné a ústne udržia nás v pasti.

Veríme si, koniec príde, prospech kladný,
aj keď vieme, život býva občas zradný.

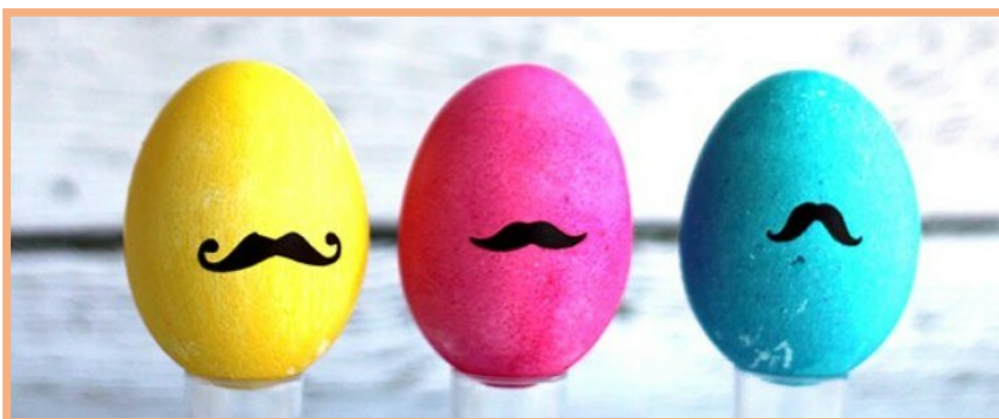
Ako múdre sovy vykročíme von,
s maturitou v ruke počuť za nami konečný zvon.

Andrea Zacherová, 4. K

Tajnička

1. Odborné pomenovanie pre človeka, ktorý pracuje so psom.
2. Sústavná činnosť, vykonávaná vo vlastnom meno, na vlastnú zodpovednosť s cieľom dosiahnuť zisk.
3. Párový orgán potrebný na dýchanie.
4. Básnický prívlastok.
5. Neohybný slovný druh, ktorý je spojovacím výrazom.
6. Prvá slovanská báseň, vystihuje preklad Písma, vzdelanosť.
7. Peňažné vyjadrenie spotreby výrobných faktorov.
8. Matematik, autor vety $c^2=a^2+b^2$.
9. Naše hlavné mesto.
10. Chemický vzorec kuchynskej soli.
11. Hokej po nemecky / anglicky.
12. Predstaviteľ vitalizmu na Slovensku – diela Cválajúce dni, Básnik a žena...

Music

RECENZIA NA ALBUM MĚSTO ZRCADEL - MICHAEL DVOŘÁK, JAROSLAV SVĚCENÝ/ KONCERT

Jedinečný mediálny projekt, ktorý vytvára veľkú show.

Projekt Vivaldianno tvorí dvojica umelcov Michael Dvořák a Jaroslav Svěcený, ktorí dali dokopy album Město Zrcadel. Michaela Dvořáka môžete poznať zo známej a úspešnej skupiny Lucie. No jeho hudobné pôsobenie zasahuje aj do klavírných nástrojov, o čom sa sami môžete presvedčiť v Měste Zrcadel. Nielen člen známej skupiny a klavirista, ale aj skladateľ. Jaroslav Svěcený je fantastický huslista, ktorý sprevádza samotného Michaela Dvořáka, čím doplnil túto originálnu tóninu o rytmus jedinečných huslí.

Album vyšiel v roku 2015 na základe show v O2 Aréne Praha. Album je unikátny tým, že obsahuje informácie a zaujímavosti o živote barokového hudobného génia Antónia Vivaldiho. Vlastne celý program je založený na jeho tvorbe

Prečo spomínam album z roku 2015, a zároveň naň robím recenziu, keď je 4 roky starý? Pretože tento fantastický projekt vystúpi v Bratislave v Incheba Aréne 10. apríla. Môžete čakať veľkolepú show v téme a štýle barokových Benátok, ktoré budú pretvorené do 21. storočia. Spojenie 3D prvkov, profesionálnych tanečných prvkov, famózných sólistov, jedinečných efektov vytvorí show, na ktorú budete spomínať do konca svojho života. Úžasná atmosféra a kvalitná hudba vás nielen preniesie do Benátok, ale vám aj pripomenie samotného barokového génia Antónia Vivaldiho.

Ako som už naznačil, tento album je spojenie barokovej hudby so súčasným zvukom, ktorá ožije v rytme 21. storočia.

Celý projekt má na starosti organizácia XL Promotion, ktorá bola ochotná a ústretová poslať mi tento album, aby som mohol napísať recenziu. Chcel by som sa im veľmi pekne poďakovať, že si vybrali práve mňa na zrecenzovanie tohto projektu, veľmi si to vážim. Taktiež im patrí veľká vďaka za to, že nám prinášajú jedinečné a úžasné projekty, koncerty, ktoré sú pre mnohých z nás životným zážitkom. Ešte raz ďakujem, že ste tu, XL Promotion, plníte tisíckam ľudí ich prania a sny.

Moje záverečné hodnotenie: album je zaujímavý a jedinečný. Fantastické spojenie vážnej hudby a modernej doby je veľký kus práce a jedinečnosti, ktorá nemá až takú veľkú konkurenciu na hudobnom trhu, príde mi to veľmi originálne. No, bohužiaľ, nie som veľkým fanúšikom a milovníkom tohto žánru, preto túto hudbu odporúčam len tým, ktorí majú radi vážnu hudbu, alebo tým, ktorí chcú vyskúšať niečo nové, zaujímavé a iné. Určite vám všetkým odporúčam ísť sa pozrieť na koncert, pretože je to show, ktorá vám ostane v pamäti do konca života. **Lukeylb.blogspot.com**

Kynologické okienko

Národná výstava všetkých plemien psov

Dňa 24. 2. 2019 sme sa pár žiakov so IV.K spolu s pani učiteľkou MVDr. Danielou Bertovou zúčastnilo Národnej výstavy psov v Bratislave. Piaty z nás sa ujal príležitosti vystaviť si svojho psa. Keďže začiatok výstavy bol už o 7:30 a v kruhoch sa začalo posudzovať od, z domu sme vyrážali skoro ráno. Výstava sa konala v Inchebe, ako každý rok. V tomto roku sa prihlásilo 1571 psov a mohli sme vidieť až 252 rôznych plemien. Výstavy sú pre psov určite veľmi psychicky náročné. Ocitnú sa vo veľkej spoločnosti psov a ľudí, čo pomáha k socializácii.

Na výstavu nás poctivo pripravovala naša pani učiteľka. Pes totiž musí vedieť správne stáť vo výstavnej pozícii. Musí sa nechať chytať po celom tele a ukázať chrup. Dôležitý je aj beh, kde sa hodnotia končatiny a správny chod. Nepripravovala len psov ale aj nás, pretože na výstave urobí veľa aj samotný vystavovateľ. Aj my sme sa naučili správne behať a celkovo manipulovať a používať typy, triky, za čo jej veľmi ďakujeme.

Na výstave sú psy zadelené do kruhov a majú pridelené číslo. Ako prvá dostala šancu vystavovať Erika Belianska so svojou Angelou z Orgovánového dvora (Border kólia). Bola to ich úplne prvá výstava a odchádzali so známku Dobrý. Druhý na rad prišiel Tomáš Oberta s Darkom Road Believe (Labrador), ktorý odchádzal spokojný so známku Veľmi dobrý 3. Po dlhom čakaní som sa s mojím Britom Fenomenal Slovakia (Belgický ovčiak-Malinois) dostala do kruhu aj ja. Bola to už naša druhá výstava a ani vo sne by ma nenapadlo, že skončí tak úspešne. V triede sme dostali Výborný 1, čím sme získali titul CAC a postúpili do kruhu o Víťaza Slovenska. Aj keď BOB-a sme nezískali, bola to veľká a nečakaná radosť. Medzitým stihla pani učiteľka vystaviť svojho Rottweilera Deimosa a získať Veľmi dobrý 1. Ako posledná išla Simona Remencová s Adonisom Z Alminej záhrady (Veľký Švajčiarsky ovčiak), ktorým udelili známku Veľmi dobrý 4.

Po posúdení v kruhoch nasledovalo posledné posúdenie v záverečnom kruhu, do ktorého sa dostali psy s titulom BOB. Vyhlásili sa koneční Víťazi plemena Slovenska, ale aj rôznych súťaží, ktoré výstava ponúka.

Všetci sme si výstavu užili, naučili sa zasa niečo nové zo sveta kynológie a pre niektorých to bola inšpirácia zúčastniť sa na ďalších výstavách.

Andrea Zacherová, 4. K

Obnovujeme tradície

Ako od babičky

Chrumková kôrka, mäkká striedka a skvelá vôňa... Chlieb, naša každodenná potrava, ktorej sa hádam nikdy neprejeme. V regáloch obchodov nájdeme veľký výber rôznych chlebov, avšak najlepšie chutí ten, ktorý pripravíme vlastnými rukami. Keďže existuje mnoho receptov, ktoré by pokojne zaplnili jedno samostatné číslo časopisu, vybrali sme pre Vás tie overené, upečené a zjedené ☺.

Chlieb takmer bez miesenia

1,5 hrnčeka hladkej múky

1,5 hrnčeka pšenično – ražnej chlebovej múky

0,5 ČL sušeného droždia

1,5 ČL soli

1,5 hrnčeka vlažnej vody

trochu celej rasce a semienok (tekvica, slnečnica, sezam,...)

Všetky suché suroviny zmiešame, pridáme vodu a krátko premiesime. Misku s cestom dôkladne prikryjeme potravinárskou fóliou a necháme stáť 12 – 18 hodín pri izbovej teplote. Potom cesto dáme na dobre pomúčenú dosku a trochu rukami prepracujeme do tvaru bochníka. Medzitým si predhrejeme rúru na 230 °C a na pol hodiny dáme vyhriať zapekaciu misu s vrchnákom. Cesto opatrne preložíme do vyhratej misy, môžeme použiť papier na pečenie. Misu zatvoríme a pečieme 30 minút. Potom vrchnák odložíme a dopečíme ešte 15 – 20 minút. Vytvorí sa nám chrumková kôrka. Ešte horúci chlieb trochu potrieme studenou vodou a necháme vychladnúť na mriežke.

Zázrak menom kvások

V dobách, keď droždie ešte nebolo bežne dostupnou surovinou, sa našim predkom tiež snívalo o nadýchanom čerstvom voňavom chlebe. Vďaka pozorovaniu všetkých prirodzených javov okolo seba, prišli na to, že ak zvyšky múky zmiešajú s vodou, po pár dňoch táto zmes začne pracovať, prirodzene kysnúť. A tak prišiel na svet kvások. Dnes vďaka moderným výskumom v oblasti potravín vieme, že kváskové pečivo je pre naše trávenie ľahší oriešok ako klasické pečivo s droždím a prináša množstvo benefitov. Preto sa, po vzore našich babičiek, stal kvások stálou súčasťou mnohých kuchýň. Ak máte chuť vyskúšať trochu gastronomickej alchémie, založte si kvások tiež.

Založenie kvásku

Čo budeme potrebovať:

1 čistú sklenú 750 ml fľašu s vrchnákom
ražnú celozrnnú múku
ražnú chlebovú múku
vodu

Ako postupovať:

1. – 3. deň

1 PL ražnej celozrnej múky + 1 PL vlažnej vody
zmiešame a rovnaké suroviny pridávame 2x
denne (ráno a večer).

4. deň

Z kvásku necháme len 60 – 70 g, preložíme do
čistej fľaše a pridáme 2 PL ražnej chlebovej
múky a 2 PL vlažnej vody – 2x denne.

5. – 10. deň

Pridávame 2 PL ražnej chlebovej múky a 2 PL
vlažnej vody 1x denne.

Fľašu s kváskom máme zatvorenú, položenú voľne na kuchynskej linke. Po 7 až 8 dňoch býva kvások pri dobrej starostlivosti už pripravený na pečenie. Zbadáte to podľa bubliniek na dne a bokoch fľaše. Po každom odobratí treba kvások „prikríť“ rovnakým množstvom múky a vody, aké sme odobrali.

Jednoduchý kváskový chlieb

500 g hladkej múky
150 g polohrubej múky
100 g ražnej chlebovej múky
550 ml kefiru
2 PL kvásku
trochu celej rasce
3 ČL soli

Zamiesime dohromady všetky suroviny okrem soli, misku prikryjeme potravinárskou fóliou. Po polhodine pridáme soľ a premiesime. Misku znova zakryjeme a necháme kysnúť približne 4 hodiny. Počas kysnutia cesto 2 – 3 krát „poprekładáme“ varechou, podporíme tým spoluprácu kvásku a lepku. Vytvarujeme bochník a pečieme v rozohriatej rúre na vyhriatom plechu približne 50 minút na 230 °C. Na prvých 20 minút vložíme na spodok rúry malý hrniec s vodou. Vytvorí sa para a chlebič krásne narastie. Hotový chlieb vyberieme na mriežku a necháme vychladnúť. Ak pečieme večer, najlepšie do druhého dňa. A už ostáva len vychutnávať si výborné raňajky.

Veronika

Zo života našej školy

Deň otvorených dverí

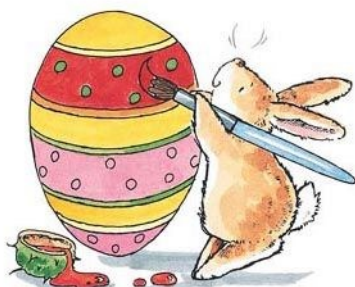
Dňa 8. februára sa na našej škole uskutočnilo druhé kolo Dňa otvorených dverí. Najviac záujemcov sa hlásilo na cestovný ruch a kynológiu. Študenti 3. ročníka odboru veterinárstvo si pre návštevníkov pripravili tradičnú Mini Zoo, kde priniesli svoje domáce zvieratká. Mohli sme si teda pozrieť rôzne zvieratká, od sliepok až po morčiatka. Študenti 3. ročníka si v rámci študentských spoločností pripravili bufet a čajovňu. Mohli sme si teda spoločne posediť pri dobrom čaji alebo kávičke, s výbornými koláčikmi a v príjemnom prostredí, kedy sa na chvíľu aj obyčajná školská trieda premenila na útulnú čajovňu. Celé to dopĺňala príjemná hudba, ktorá pridala na pokojnej atmosfére. Každá trieda predstavila svoj odbor, záujemcovia si mohli pozrieť proces liahnutia hydiny alebo vyskúšať test poznávania osív. Kynológovia ukázali svoju šikovnosť vo výrobe pamlskov pre psíkov a aj prácu v kynologickom krúžku, kde predviedli strihanie alebo ukázali doterajšiu prácu so svojimi psíkmi na cvičisku. Záhradníci návštevníkov zaujali prezentáciou záhradníckych projektov, ukážkami aranžovania alebo prezentáciou záhradnej techniky. Uchádzači si mohli vyskúšať ukážky prijímacích skúšok a taktiež získali informácie o bežnom chode našej školy, od nás – tých, ktorí sme tam každý deň.

Dominika Cabajová, 3. T

Veľtrh cestovného ruchu

My, žiaci 3. T triedy, sme sa dňa 25. januára vybrali s pani profesorkou Boocovou na veľtrh cestovného ruchu v Bratislave. Cestovali sme vlakom, kde sme si pre istotu kúpili lístky aj miestenky dopredu, keďže bol piatok. Výstava sa konala v bratislavskej Inchebe a vstupný poplatok bol 5 €. Mali sme možnosť pozrieť si rôzne výstavy, všimnúť si propagáciu väčších firiem, prípadne sa inšpirovať ich nápadmi, ktoré môžeme neskôr použiť pre naše študentské spoločnosti. Vystavovatelia mali pre nás pripravené rôzne súťaže, ochutnávky a propagačné materiály. V stánku, ktorý propagoval Terchovú sme si všimli známu tvár zo školy, študentku vyššieho odborného štúdia Majku a tá nás ponúkla výbornými korbáčikmi. Celkový dojem bol príjemný, videli sme množstvo nových vecí, zapojili sme sa do viacerých súťaží a odchádzali sme s novými skúsenosťami a zážitkami.

Dominika Cabajová, 3. T

Exkurzia Terchová

V stredu po tretej vyučovacej hodine sme sa v rámci vyučovania predmetu geografia cestovného ruchu vybrali s pani profesorkou Latkovou spoznávať naše blízke okolie – a to Terchovú. Aby sme poznali aj to, čo ľudovo povedané, máme priamo pod nosom a nevieme o tom. Na mieste nás čakala slečna sprievodkyňa, absolventka našej školy, manažmentu cestovného ruchu. Dostali sme sa autobusom až k lanovke pod Chlebom, do Vrátnej doliny. Sprievodkyňa rozprávala veľmi zaujímavo a bolo vidieť, že tá so svojou prácou žije a ju to neuveriteľne baví. Po krátkom zoznámení s miestom, sme sa vydali na 10-minútovú prechádzku na symbolický cintorín. Tam sa nachádzajú tabuľky s menami obetí nešťastí, ktoré sa stali v Terchovej a jej okolí. Potom sme prešli k hotelu Boboty, odkiaľ bol prenádherný výhľad na panorámu Terchovej. V lese za hotelom sme videli zvernica – diviaky, ktoré sa tam chovajú pre potreby poľovníckeho zväzu. Po ceste späť z Vrátnej doliny sme mohli vidieť kamenné útvary v skalách, ako napríklad kľačiaci mních, ľava alebo aj Jánošíková posteľ. Porozprávala nám veľa zaujímavostí. Neskôr sme sa presunuli do kostola, v ktorom sa nachádza podobný betlehem ako v Rajeckej Lesnej. Po výklade sme sa vydali na rozhľadňu. Cesta hore bola pre mnohých náročnejšia, ale každý jeden sme to zvládli. Hore nás čakal prenádherný výhľad. Videli sme celé okolie ako na dlani. K tomu sme mali ešte nádherné počasie, svietilo nám krásne slniečko. Odtiaľ sme pokračovali na poslednú zastávku nášho výletu - do TIK-u. Tik bol spojený s príjemnou kaviarničkou a predajničkou originálnych slovenských suvenírov, napr. čokolády vyrobenej priamo v Žiline. Tam sme si dali čaj, kávu alebo niečo iné. Po príjemnom posezení sme sa rozlúčili a poďakovali slečne sprievodkyni za krásne predstavenú obec Terchová a vybrali sme sa o kúsok múdrejší späť do Žiliny.

Paťa, 1. AT

Oceňovanie pedagogických zamestnancov Žilinského samosprávneho kraja

Sobášny palác v Bytči patril 2. apríla 2019 učiteľom. Za úspešnú a trpezlivú prácu s mládežou ocenil Žilinský samosprávny kraj (ŽSK) 28 výnimočných stredoškolských pedagógov. Slávnostnú atmosféru dotvoril „Big Band“ žilinského konzervatória.

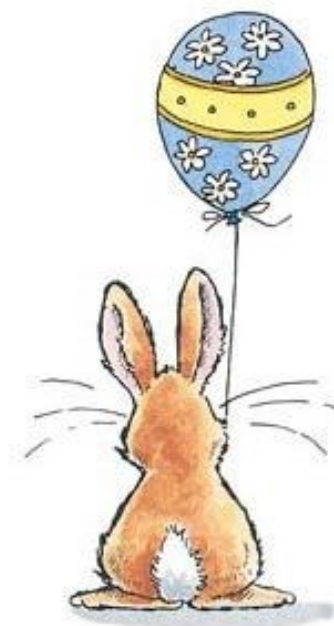
Historické priestory Sobášneho paláca v Bytči zaplnili stredoškolskí pedagógovia zo Žilinského kraja. Pri príležitosti medzinárodného Dňa učiteľov im odovzdala slávnostné ocenenie predsedníčka ŽSK Erika Jurinová. „Dnes sme ocenili 28 mimoriadnych učiteľov, ktorí úspešne vedú svojich žiakov. Tí svojimi výkonmi reprezentujú školu ako doma, tak i v zahraničí. Svojou poctivou prácou sa starajú nielen o vzdelávanie žiakov, ale aj o rozvoj našich škôl. Patrí im naša úcta a vďaka,“ uviedla županka. Ocenenie spolu so župankou odovzdala aj riaditeľka odboru školstva a športu ŽSK Janka Školová.

Medzi ocenenými pedagógmi bola aj naša pani učiteľka Mgr. Silvia Rovňaníková. Na našej škole pracuje 5 rokov. Okrem slovenského jazyka a literatúry vyučuje aj biológiu. Pracuje ako vedúca metodického združenia všeobecno-vzdelávacích a prírodovedných predmetov a tiež je koordinátorkou čitateľskej gramotnosti. Aby sme nezabudli, už 4 roky sa stará o svoju triedu, dnešných maturantov, 4. L.

Spolu so žiakmi sa pravidelne zúčastňuje na literárnych súťažiach, napríklad Vansovej Lomnička, či Hviezdoslavov Kubín. Pod jej vedením dosiahli mnohí naši žiaci nejednen úspech. Nemôžeme opomenúť ani jej publikačnú činnosť, nakoľko je spoluautorkou pracovného zošita zo slovenského jazyka a literatúry pre 1. – 4. ročník. Okrem spomínaných aktivít sa angažuje aj v mnohých ďalších, či už na úrovni slovenskej, ale aj medzinárodnej. Za všetky jej patrí veľká vďaka.

K oceneniu srdečne blahoželáme a do ďalšieho pôsobenia prajeme veľa zdravia, pohody, kreativity a výborných žiakov.

ŽSK, Veronika

Spolupracovníci:

Lukáš Janiga, 2. V

Andrea Zacharová, 4. K

Dominika Cabajová, 3. T

Patrícia Hlaváčová, 1. AT

Jozef Hrabovský, 4. AZ

Ján Buranda, 3. L

Kolektív 2. V

Ing. Veronika Gilániová

Ing. Beáta Latková

Ing. Janka Bazelidesová

Mgr. Andrea Uhliariková